LOIMAAN ROCK/POP KAUTTA AIKAIN

Loimaa on hyvin tavanomainen pikkupaikka bändien suhteen. Pienelle paikalle mahtuu pieni määrä bändejä ja näin ollen sukupuu yltää ensimmäisistä levyttäneistä bändeistä aina tähän päivään asti. Bändit jäävät pikkupaikkakunnalla usein lyhtyikäisiksi. Aloittelevia muusikoita on rajallinen määrä ja kun bändistä joku muuttaa toiselle paikkakunnalle opiskelemaan ei korvaajaa välttämättä löydy. Toisaalta vähäinen keikkamäärä (vain paikkakunnan pikkutapahtumat) turhauttaa jossain vaiheessa. Ainoastaan ”ikämiesten” bändit pysyvät hyvin kasassa, mutta ne ovat enemmänkin omaksi iloksi soittamista kuin vakavaa pyrkimystä eteenpäin. Kun vähäisten keikkojen takia ei kerry näyttöä eivät isojen kaupunkien rockklubit aukene bändeille. Ja kun ei ole näyttöä, niin levytysmahdollisuudeksi jää useammin omakustanteen tekeminen kuin oikealle levy-yhtiölle pääseminen. Jokaiselle paikkakunnalle osuu jo menestyneempi bändi, Loimaalla se on death metal bändi Demigod. Lahjakkaita muusikoita samoin on muutamia, Loimaalle esimerkiksi Jari Metsberg, Enver Mäkelä tai Jarmo Linna. Usein paikkakunnalla on jossain vaiheessa jokin aktiivinen henkilö (vaikka nuorisotoimessa) joka auttaa nuoria bändejä. Loimaalla Enver on hoitanut tätä tonttia äänityspuolella. Tässä siis normaalin pikkupaikkakunnan sukupuu. Sukupuussa on eri ajallisia ja tyylillisiä saarekkeita, joista ei ole yhteyksiä sukupuun toisiin osiin – scenet ovat erillään. Kaikkineen sukupuu kuitenkin kertoo, että Loimaallakin on rokattu ja hienoa musiikkia tehty – vaikkei se aina isompaa yleisöä olekaan tavoittanut.
PS. Pääkköset oli puoliksi Loimaalainen, mutta kun se on käsitelty jo Turku sukupuussa jää se tästä pois.

Vadelmakummitus #1 (1972)

Vadelmakummitus oli bluesia (tyyliin Mayall ja Allman Brothers) soittava bändi. Ensimmäinen rumpali ehti olla vain treeneissä. Ekalla keikalla 7.12.1972 kannuissa oli jo Nurminen. Bändi teki aika paljon keikkoja ennekuin hajosi Lepolan mennessä armeijaan. Yhtye olisi jäänyt unholaan, ellei sitä olisi koottu uudestaan 30 vuotta myöhemmin (katso alalaita) ja ellei se oli Jari Metsbergin ensimmäinen bändi. Jari on soittanut mm. Freud Marx Engels & Jungissa, Jussi & The Boysissa, Karmassa, Horseshoessa, Luxury Linerissa sekä Paavo Ja Zephyrissä.

- Lasse Lepola (laulu, kitara)
- Jari Metsberg (kitara)
- Iiro Salmi (basso)
- Reino Saari (rummut)

Vadelmakummitus #2 (1972-1973)

- Jari Metsberg (kitara)
- Iiro Salmi (basso)
- Lasse Lepola (laulu, kitara)
- Aki Nurminen (rummut)

Karma

Vadelmakummitus #3

katso vasen alanurkka

Kolme Seisoo Vinossa (1981-1985)

Kolme Seisoo Vinossa perustettiin Loimaan lukiossa 1981. Ensimmäisen performanssisen keikan, jossa oli mukana mm. venäjänkielinen radiolähetys ja herätyskello oli 1982. Kokoonpano vakiintui pian lueteltuun muotoon ja musiikki post-punkiksi. Enverillä oli äänityskamat, joten demoja alkoi syntyä. Vuonna 1983 yhtye pääsi tekemään *Peilisali / Hymyilet* singlen Johannalle, joka laittoi biisit saman tien myös kokoelmalle *Jeanne d'Arc - Johanna Palaa*. Nuo biisit ovat sen jälkeen päätyneet useammallekin kokoelmalle. Kun kuvioihin tulivat opiskelut ja perheet hiippui bändi vuonna 1985. Yhtyettä elvytettiin 90-luvun lopulla, jolloin ilmestyi digisigle *Hypnotisoija*. Seuraava yritys oli vuonna 2015 ja sitten taas 2021. Nyt on syntynyt uusia biisejä ja uusi Kokonpano on: Janne Lappalainen (koskettimet, laulu), Jorma Vepsä (koskettimet, kitara, basso) ja Enver Mäkelä (kitara, koskettimet).

- Olli ”Keno” Tuomola (basso)
- Janne Lappalainen (laulu)
- Hannu ”Enver” Mäkelä (kitara)
- Jorma ”Vino” Vepsä (koskettimet)
- Veli-Matti ”Velkku” Nurminen (rummut)

Muiste (198?-198?)

- Veli-Matti Nurminen (rummut)
- Hannu ”Enver” Mäkelä (kitara)
- Jorma ”Vino” Vepsä (koskettimet)
- Janne Lappalainen (saksofoni)
- Leena Liski (laulu)

Muiste oli Kolme Seisoo Vinossa yhtyeen sivuprojekti, joka keikkaili ja äänitti demoja, mutta ei päässyt levylle asti. Yhtyeen merkittävin saavutus oli porttikielto koko Seinäjoelle.

Carat (1980-1994)

Carat oli aloitti progesuuntaista rockia soittavana kokoonpanona. Yhtye teki yhden omakustanne singlen *Hommat ruvella / Bändi* vuonna 1980. Myöhemmin tullutta tietoa: 1981 Olli Tuomola jäi pois ja Lasse Lepola tuli bassoon. 1982 Matti Knaapi jäi pois; tyyli oli nyt dance music. Viimeinen keikka 27.8.1994.

- Lasse Lepola (laulu)
- Matti Knaapi (kitara)
- Veikko Talvitie (koskettimet)
- Olli Tuomola (basso)
- Reino Saari (rummut)

Jimi Tenor And His Shamans

Vadelmakummitus #3

katso vasen alanurkka

Johnny Spunky (1985-1995)

Juha ”Johnny” Kaarsalo (laulu, syntsa, kitara)

Johnny Spunky oli yhden miehen, Juha Kaarsalon, yhtye. Juha teki musiikkia ennen kaikkea koneilla, mutta soitti tarvittaessa kaikki muutkin soittimet. Spunkyn hiukan Suicide-henkiset biisit herättivät Hiljaisten Levyjen mielenkiinnon ja yhteistyön tuloksen oli kolme EP:tä: *Lunar Power* (1987), *My Second Coming* (1989) ja *Mutatio Vitalis* (1990). Vuonna 1994 Spunky teki vielä omakustanne CD:n *Shades Of Things To Come*. Musiikin lisäksi Juha Kaarsalo ansioitu runoilijana. Johnny Spunky teki vain muutaman keikan, niillä yhtyeessä oli mukana Kolme Seisoo Vinossa miehiä.

Dioria #1 (1991-1992)

Dioria syntyi, kun punkrock-yhtye Pohjatuuli hajosi kahtia. Niemelä ja Haapa-aho perustivat synekemmän laidan suomipoppia soittavan Dioria. Muiden uusi bändi oli Tezet. Aluksi rummuissa oli Laura Rantanen. 1993 Tezet hajottua Marko Järvenpää. Vuonna 1995 mukaan liittyi Sami Maunu. Kokoonpano kasvoi pikkuhiljaa. Ensimmäinen julkaisu oli bändi nimeä kantanut omakustanne pitkäsoitto vuonna 2000. Sitä seurasivat kaksi CD-EP:tä *Pohjalandia* (2003), *Sisu* (2005?). Vuonna 2012 yhtye palasi vuoden 1994 kokoonpano on jatkanut sillä näihin päiviin.

- Juha Niemelä (basso, laulu)
- Juha Haapa-aho (kitara)
- Laura Rantanen (rummut)

Low Down Dudes (1993-1995)

- Reijo ”T.Rex” Laapotti (laulu, kitara)
- Henry ”Henkka” Koivula (kontrabasso)
- Pasi ”Sid Cat” Jokinen (rummut, laulu)

50-luvun rock’n’rollia soittava Low Down Dudes teki muutaman ensimmäisen keikan viisimiehisenä. Mukana olivat tällöin kitaristi Jari Kulmala ja huuliharpisti Jukka Jokinen. Pian kokoonpano vakinaistui trioksi. Kesällä 1993 bändi äänitti julkaisematta jääneen studiosession ja saman vuonna ilmestyi omakustanne EP *Born To Be Wild*. Se oli kaksitoistatuumainen yksipuolinen levy.

Kaapo & Zetor

Markku Salminen

Dioria #2 (1993-1994)

- Juha Niemelä (basso, laulu)
- Juha Haapa-aho (kitara)
- Sami Maunu (kitara) liittyi 1994
- Marko Järvenpää (rummut)

Dioria #3 (1995-2004)

- Juha Niemelä (basso, laulu)
- Juha Haapa-aho (kitara)
- Jani Mäkilä (rummut)
- Sami Maunu (kitara)
- Jussi Lehtonen (koskettimet) liittyi 2000
- Toni Salonen (mandoliini) liittyi 2003

Jumpin' Low Down Dudes #1 (1995-1997)

- Reijo ”T.Rex” Laapotti (laulu, kitara)
- Henry ”Henkka” Koivula (kontrabasso)
- Markku ”Make” Salminen (saksofoni)
- Pasi ”Sid Cat” Jokinen (rummut, laulu)

Saksofonisti Markku Salminen liittyi Low Down Dudesiin vuonna 1995 ja silloin yhtyeen nimen eteen tuli Jumpin’. nelimiehisenä tehtiin välittömästi omakustanne CD *Dig That Rock'n'roll*. 1997 kokoonpano kasvoi viisimiehiseksi. 2005 tehtiin kuuden biisin CD-EP *Baby You Got Something* Reel Band Musicille. 2012 Jupiter Stroll julkaisi kokoelma-CD:n *Jumpin' Low Down Dudes Story 1993 – 2011*, jolla on vanhojen biisien lisäksi neljä uutta kappaletta. Sen jälkeen uusi levyjä ei ole tullut, mutta keikkoja yhtye on edelleen tahkonnut. Niitä on kertynyt uralla yli 200.

Dioria #4 (2005-2012)

- Juha Niemelä (basso, laulu)
- Juha Haapa-aho (kitara)
- Mikko Virtanen (rummut)
- Sami Maunu (kitara)
- Jussi Lehtonen (koskettimet)
- Toni Salonen (mandoliini)

Dioria #5 (2012-)

- Juha Niemelä (basso, laulu)
- Juha Haapa-aho (kitara)
- Marko Järvenpää (rummut)
- Sami Maunu (kitara)

Wake

Juho Manninen

Curimus (2004-2007)

Curimus soittaa death/thrash metallia. Se kypsytteli hommaansa hitaasti ja äänitti/julkaisi demoja neljäkappaletta ennen kuin päätti tehdä ensimmäisen pitkäsoittonsa *Realization* omalla Freezing Penguin merkillän vuonna 2012. Levy sai Soundilta neljä tähteä ja pääsi Suomen albumilistalla sijalle 29. 2014 ilmestyi *Artificial Revolution* Freezing Penguinin ja Svartin yhteistyönä. Kolmas pitkäsoitto *Garden of Eden* ilmestyi 2020.

- Marko Silvennoinen (laulu)
- Jarno Äärі (basso)
- Juha-Matti Helmi (kitara)
- Jucca Äärі (rummut)

G.O.R.E.

Jari Nieminen

Curimus (2008-2009)

- Marko Silvennoinen (laulu)
- Juho Manninen (basso)
- Juha-Matti Helmi (kitara)
- Jucca Äärі (rummut)

Jumpin' Low Down Dudes #2 (1997-2009)

- Markku ”Make” Salminen (saksofoni)
- Reijo ”T.Rex” Laapotti (laulu, kitara)
- Henry ”Henkka” Koivula (kontrabasso)
- Jarmo Merisaari (rummut)
- Peeter Majevski (kitara)

Big Daddy & Rockin’ Combo #1 (2007-2016)

- Jyrki ”Big Daddy” Koenkytö (laulu, kitara)
- Jorma ”Jorkke” Nurmi (kitara)
- Jukka ”Big J.” Nurmi (kontrabasso)
- Spatteri (rummut)
- Sami (kitara)

Sand Cats

SIG

Jukka Merisaari

Curimus (2010-2016)

- Marko Silvennoinen (laulu)
- Juha-Matti Helmi (kitara)
- Jari Nieminen (rummut)
- Juho Manninen (basso)

Curimus (2017-)

- Marko Silvennoinen (laulu)
- Juho Manninen (basso)
- Tommi Ahlroth (kitara, laulu)
- Jari Nieminen (rummut)

Big Daddy & Rockin’ Combo (2017-)

- Jyrki ”Big Daddy” Koenkytö (laulu, kitara)
- Jorma ”Jorkke” Nurmi (kitara)
- Jukka ”Big J.” Nurmi (kontrabasso)
- Jukka Merisaari (rummut)
- Sami (kitara)

Adramelech #5 (2005)

- Marko Silvennoinen (laulu)
- Jarkko Rantanen (rummut, Basso, kitara)
- Jari Laine (basso, kitara)

Nashorn #1 (2010-2011)

Nashorn soittaa death/doom metallia. Sen ainoa levy on CD-EP on *Echoes of War*, joka tuli ulos Itävaltalaisen Morbid Syndicaten kautta. Tuon viiden biisin EP:n jälkeen Nashorn on vaihtanut laulukielen suomeksi.

- Samu Luontomaa (basso)
- Pekka Markkula (kitara)
- Toni Luontomaa (rummut, laulu)

Nashorn #2 (2012-)

- Marko Ala-Kleme (laulu)
- Samu Luontomaa (basso)
- Pekka Markkula (kitara)
- Toni Luontomaa (rummut, laulu)
- Eero Mäkipää (kitara)

Seppo Boisman #1 (2006-2012)

- Mikael Yli-Heikkilä (kitara, laulu)
- Jaakko Nenonen (kitara)
- Mikko Nylander (basso)
- Iiro Kotiranta (basso)
- Niko Raitanen (rummut)
- Miika Mykkänen (rummut)

Jiri Nikkinen Beatles Tribute

Jarkko Rantanen

Jussi & The Boys

Jari Metsberg

Vadelmakummitus #3 (2001)

- Lasse Lepola (laulu)
- Jari Metsberg (kitara)
- Iiro Salmi (basso)
- Reino Saari (rummut)

Vadelmakummitus (2005-)

- Lasse Lepola (laulu)
- Jari Metsberg (kitara)
- Iiro Salmi (koskettimet)
- Mika Tuominen (basso)
- Jarkko Rantanen (rummut)

Vadelmakummitus aktivoitu uudestaan lähes 30 vuoden jälkeen ja kiinnostus levyttää heräsi välittömästi. Musiikki oli nyt bluespohjaista, mutta mausteita löytyi niin countrystä kuin soulista. 2005 ilmestyi omakustanteena CD *New Dawn*. Sitä seurasi suhta tasaiseen tahtiin neljä pitkäsoittoa: *Osta Vaimolle Auto* (2006), *Bluesman* (2007), *Hard Day* (2009) ja *Vadelmakummituksen joulu* (2011). Levyjen jälkeen yhtyeen toiminta on ollut hiljaisempaa, mutta nyt suunnitelmaan 50-vuotisjuhlavuotta.

Sysi & Savi (2015-)

- Temes Tuominen (laulu, kitara)
- Toni Tyyri (basso)
- Jaylon Ojala (kitara, laulu)
- Pete Horn (rummut)

Sysi & Savi uskoo raskaaseen kitarointiin ja rockabillyyn. Paikoitellen ollaan lähellä psychobillyä. Genrelle päätyypillisesti laulukieli on suomi. Ensimmäisen keikkansa yhtye teki joulukuussa 2014. Omakustanteita on saatu aikaan kaksi: CD-EP *Painajaisen käsikirjoittaja* (2016) ja täyspitkä CD *Zombijive* (2019).

Adramelech #1 (1991)

Assyrialaisen auringonjumalan mukaan nimettyä Adramelechiä on kutsuttu Demigodin pikkuveljeksi. Se soitti myös death metallia ja perustettiin 1991, vuosi Demigodin jälkeen. Yhtyeiden välillä on ollut miehistön vaihdoksia. Vuonna 1992 Adramelech teki kaksi vinyyli-EP:tä: omakustanteen *Grip Of Darkness* ja Ranskalaisen merkin julkaiseman *Spring Of Recoveryn*. Näiden jälkeen se pääsi Espanjalaiselle Repulselle, joka julkaisi kaksi EP:tä ja pitkäsoiton *Pure Blood Doom*. Niiden jälkeen oli hiljaisempaa, kunnes vuonna 2005 ilmestyi pitkäsoitto *Terror of Thousand Faces*. Sen jälkeen yhtye on omien sanojensa mukaan ollut tauolla.

- Jani Aho (kitara)
- Jarkko Rantanen (kitara, laulu)
- Jussi Tainio (rummut)

Adramelech #2 (1992)

- Mikko Aarnio (kitara)
- Jani Aho (kitara, laulu)
- Jarkko Rantanen (kitara, laulu)
- Jussi Tainio (rummut)

Adramelech #3 (1993-1998)

- Seppo Taatila (kitara)
- Jani Aho (kitara)
- Jarkko Rantanen (rummut, laulu)
- Mikko Aarnio (basso)

Adramelech #4 (1999-2004?)

- Jari Laine (kitara, basso)
- Jarkko Rantanen (rummut, laulu)
- Ali Leiniö (kitara, basso, laulu)

The Psycho Season

Hämytutka (1980-1984)

Hämytutka oli Jarmo Linnan ensimmäinen levyttänyt bändi. Sieltä oli biisi *Rock'n Roll Time Is Here Suomi-Rock 2* kokoelma-LP:llä (1983). Hämytutka oli suoraviivainen rockbändi.

- Jarmo Linna (laulu, kitara)
- Sauli Jalonen (basso)
- Tomi Salmi (kitara, laulu)
- Vesa Saarinen (rummut)

Dachau

Pera

Pyhäkoulu #1 (1983-1985)

- Sanna ”Saku” Rajala (laulu)
- Juha "Pera” Perkiömäki (kitara)
- Ari Salvisto (basso)
- Kaija "Kaya” Haavisto (rummut)

Pyhäkoulu #2 (1985-1986)

- Juha "Pera” Perkiömäki (kitara)
- Sanna ”Saku” Rajala (laulu)
- Sami ”Läski” Kiiski (basso)
- Seppo Kankare (rummut)

Sunbar (1986-1989)

- Eeva-Leena (laulu)
- Jarmo "Brono Starr” Linna (kitara, laulu)
- Juha Koivisto (kitara)
- Sauli Jajonen (basso)
- Kari Salmi (rummut)

Sunbar oli Jarmo Linnan lyhytaikainen hardrock / glam kokoonpano, jossa oli naislaulaja. Yhtye teki vain yhden single, vuonna 1987 ilmestyi Dig It’lle *More Whiskey More Women / Never Go Near The Stormy River*. Sen tuotti Janne Louhivuori.

The Cosmic Goblins

Pyhäkoulu #3 (1987)

- Sanna ”Saku” Rajala (laulu)
- Ari-Pekka "Ape” Lappalainen (kitara)
- Sami ”Läski” Kiiski (basso)
- Olli Lehtonen (rummut)

Candymen (1989-1992)

- Jarmo "Brono Starr” Linna (kitara, laulu)
- Raikku Valtonen (kitara)
- Sauli Jalonen (basso)
- Aki Vuorensyrjä (rummut)

Candymen oli yksi lenkki Jarmo "Brono Starr” Linnan pitkässä bändiketjussa. Se teki kaksi omakustanne singleä *We Don`t Believe In Santa Claus / Dinge Dinge Dong* (1990) ja *My Coo Ca Choo / Money Or Your Love* (1991). *My Coo Ca Choo* on tietenkin se Alvin Stardustin tunnetuksi tekemä hittibiisi.

Pyhäkoulu #4 (1988-1990)

- Jani Seppälä (basso)
- Sami ”Läski” Kiiski (kitara)
- Olli Lehtonen (rummut)
- Sanna ”Saku” Rajala (laulu)

The Best

Loimaan bändeistä eniten mainetta on niittänyt death metal -yhtye Demigot. Se perustettiin vuonna 1990 ja se kuuluu Suomen death metal -scenen ensimmäiseen aaltoon. Sen vuonna 1992 ilmestynyttä pitkäsoitto *Slumber of Sullen Eyesia* pidetään yhdessä Demilichin *Nespitheb* kanssa Suomen 90-luvun alun death metal klassikkona. Tuon *Slumber of Sullen Eyesin* julkaisi alun perin Espanjalainen yhtiö. Demigodilta tuli vuonna 1992 myös split-LP Necropsyn kanssa USA:ssa. Yhtye herättikin Euroopan death-piireissä huomiota tuolloin. Yhtyeen taru oli jäädä lyhyeksi sillä se hajosi hetkeksi 1994.

Demigod #1 (1990-1991)

- Esa Lindén (laulu, kitara)
- Tero Laitinen (basso)
- Seppo Taatila (rummut)
- Erik Parviainen (kitara)

Demigod #2 (1992-1993)

- Seppo Taatila (rummut)
- Esa Lindén (laulu, kitara)
- Tero Laitinen (basso)
- Mika Haapasalo (kitara)
- Jussi Kiiski (kitara)

Demigod #3 (1993-1994)

- Esa Lindén (laulu)
- Sami Vesanto (basso)
- Seppo Taatila (rummut)
- Jussi Kiiski (kitara)
- Mika Haapasalo (kitara)

Rage No More

Demigod #4 (1997-2001)

- Esa Lindén (laulu)
- Sami Vesanto (basso)
- Jussi Kiiski (kitara)
- Seppo Taatila (rummut)
- Tero Laitinen (kitara)

The Trousers (2007-)

- Eeli Toppari (kitara)
- Akseli Torkkeli (laulu)
- Eetu Seppälä (basso)
- Lauri Salminen (rummut)

The Trousers aloitti tosi nuorena, kavereiden iät olivat 13 ja 14. Ensimmäinen keikka oli Loimaan Seurahuoneella 11.10.2007. Coverit vaihtuivat pian omiin biiseihin ja keikkoja tuli oman kylän Porista, Turusta ja Helsingistä. 2010 ilmestyi omakustanne *Reprisal of crapper*. Samana vuonna yhtye eteni Ääni ja Vimme kisassa semifinaaliin.

Demigod koottiin kuitenkin uudestaan vuoden 1997 lopulla lähes alkuperäisellä kokoonpanolla. Vain toinen kitaristi oli vaihtunut. Tyyli oli nyt lähempänä trahs metallia. Spinefarm tarttui nyt yhteyeeseen ja vuonna 2002 ilmestyi *Shadow Mechanics*. Kolmas pitkäsoitto *Let Chaos Prevail* ilmestyi taas Espanjalaiselle levymerkille vuonna 2007. 2008 yhtye hajosi. Se teki lyhyen paluun 2010. Yhtyeen suosiosta kertoo jotain sekin, että Discogsin mukaan sen biisejä löytyy 23 eri kokoelmalta.

Demigod #5 (2001-2002)

- Seppo Taatila (rummut)
- Mika Haapasalo (koskettimet, laulu)
- Tuomas Ala-Nissilä (laulu)
- Ali Leiniö (laulu)
- Sami Vesanto (basso)
- Jussi Kiiski (kitara)

Happoradio

Pesusienet Ehdolla (2013-)

- Jari Torkkeli (laulu)
- Kristian Koivisto (basso)
- Tuija Lammi (kitara, laulu)
- Seppo Taatila (rummut)

Pesusienet on ramo-punk -tyylisuunnan orkesteri, joka teki vuonna 2014 kuuden biisin vinyyli-EP:n Guggenheim. Seuraavana vuonna ilmestyi kasetilla minialbumi *Pesusieni-katalogiin*. Tyylisuunnasta kertoo, että tuolla kasetilla Pesusienet versioivat Tamperelaisen The Blitzkrieg Boysin *It’s Not My Placea* omalla tekstiillään *Peli Seis*. Lammin sairastuttua kitarassa on ollut Janne Kanninen.

Demigod #6 (2002-2007)

- Tuomas Ala-Nissilä (laulu)
- Ali Leiniö (laulu)
- Sami Vesanto (basso)
- Jussi Kiiski (kitara)
- Tuomo Latvala (rummut)
- Tero Laitinen (kitara)

Demigod #7 (2007-2008)

- Tuomas Ala-Nissilä (laulu)
- Sami Vesanto (basso)
- Jussi Kiiski (kitara)
- Tuomo Latvala (rummut)
- Tuomas Karppinen (kitara)

Demigod #8 (2010)

- Esa Lindén (laulu)
- Sami Vesanto (basso)
- Jussi Kiiski (kitara)
- Tuomo Latvala (rummut)
- Tuomas Karppinen (kitara)

Pakkotila #1 (2013-20??)

- Juho Rantanen (laulu, basso)
- Lauri Seppälä (kitara)
- Arttu Airo (rummut)

Pakkotila teki ensimmäisen demonsa *Ojasta Allikkoon* perustamisvuonnaan 2013. Sen jälkeen on ilmestynyt kasetti *32200* ja EP *Aika*. Pakkotila soittaa rankempaa Suomirockia a’la Kotiteollisuus/Apulanta.

Seppo Boisman #2 (2012-2017)

- Mikael Yli-Heikkilä (kitara, laulu)
- Tuomas Ahva (basso)
- Miika Mykkänen (rummut)

Pakkotila #2 (20??-)

- Juho Rantanen (laulu, basso)
- Eeli Toppari (kitara)
- Arttu Airo (rummut)

Seppo Boisman #3 (2017-)

- Mikael Yli-Heikkilä (kitara, laulu)
- Hannu Lehtinen (basso)
- Miika Mykkänen (rummut)

Seppo Boisman nappasi nimensä Bodomin murhista. Henkilönimestä huolimatta kyse on bändistä joka edustaa vaihtoehtoiskelmäperinteen. Yhtyeen tiedotteissa tosi väitetään, että kyse olisi Eurasta kotoisin olevasta laulajasta. Yhtye aloitti 2006, mutta ensimmäinen kiinteä kokoonpano oli vasta vuotta myöhemmin. Sillä tehtiin vuonna 2012 LP *No Love Lost*. LP:n jälkeen kokoonpano rukattiin rajusti ja yhtyeestä tuli trio. 2015 ilmestyi kaksi levyä *En koskaan sulle tekisi mitään* LP ja *Sulttaani* vinyyli-EP. Yhtye on jatkanut keikkailua, mutta levyjä ei ole enää tullut.

Patroon Saints (1982?-1983)

Patroon Saints oli Loimaan varhaisempia punk-bändejä. Se sai yhden biisin *S.A. Int Suomi-Rock 1* kokoelma LP:llä (1983). Kyse oli artisti maksaa -periaatteella tehdystä kokoelmalevystä, jos oli aloittelevia bändejä eri puolelta Suomea.

Patron Saints (1982?-1983)

- Seppo Kankare (rummut)
- Mikko Gers (basso)
- Anssi Rauhiainen (kitara)
- Jukka Gers (kitara, laulu)

Tänään kotona perustettiin 1980 ennen armeija aikoja. Varusmies-palvelus hidasti menoa, mutta sen jälkeen yhtye keikkaili melkoisesti ja osallistui pari kertaa rockin SM-kisojen karsintoihin; kuudes vuoden 1981 kisoissa. Levyjä syntyi kaksi omakustanne singleä: *Sä miksi naurat / Varjo vain* (1984) ja *Päivästä päivään / Juokse poika, juokse* (1985). Yhtye esiintyi Iltatähdessä. Aktiivinen toiminta loppui singlejen jälkeen, mutta yhtye on aika ajoin aktivoitunut uudestaan.

Tänään kotona #1 (1980-198?)

- Jukka Gers (kitara, laulu)
- Turkka Leminen (basso)
- Pertti Kreivilä (rummut)
- Kari Leminen (kitara)
- Juha Koivisto (kitara)

Tänään kotona #2 (198?-1986)

- Hannu Einola (laulu)
- Olli Tuomola (basso)
- Kari Salmi (rummut)
- Kari Leminen (kitara)
- Harri Laiho (urut)
- Juha Koivisto (kitara)

Pyhäkoulun piti olla naisyhtye, mutta kitaristin puutteessa tästä luovuttiin. Alkuperäinen basisti Tiina Prunnila jättäytyi bändistä ennen ensimmäistä keikkaa ja hänet korvasi Salvisto. Tällä kokoonpanolla yhtye julkaisi yhdessä kankaanpääläisen Abortti 13:n kanssa split-EP:n *Lapsuusmuistoja*. Vuonna 1986 yhtye teki Dekadenz-levymerkille kahdeksan kappaleen mini-LP:n *Pyhäkoulu*. 1987 ilmestyi omakustanne-EP:n *Sankari*. Vuonna 1988 Lappalainen kuoli auto-onnettomuudessa. Lappalaisen tilalle tuli Jani Seppälä, ja yhtye julkaisi vielä Lappalaisen muistolle LP:n *Post Mortem*. Pyhäkoulu hajosi vuonna 1990. Pyhäkoulu oli puoliksi Hämeenlinnalainen.

Philharmonic Blues Band (1990-200?)

- Hannu Einola (laulu)
- Jarmo Kalttone (laulu)
- Turkka Leminen (basso)
- Veli-Matti Nurminen (rummut)
- Antti Hämäläinen (pasuuna)
- Teemu Perho (saksofoni)
- Teppo Heikkilä (trumpetti)
- Jouni Nurminen (koskettimet)
- Juha Koivisto (kitara)

PBB oli monimiehinen bileorkesteri. Ulkoinen tyyli lainattiin Blues Brothersilta ja ohjelmistossa myös Blues veljesten soittamia biisejä. R&B tyyli jatku Uriah Heep ja ZZ-Top tyyliseen raskaampaan bluesrockiin. Yhtye soitti Porin Jazzissa vuonna 1991. Bändin ainoa levy on omakustanne CD *Live At Loimaa* vuodelta 2000.

Neurovisio

Mythem (1993-1997)

- Tuomas Ala-Nissilä (laulu, kitara)
- Markus Raitanen (basso)
- Erik Parviainen (kitara)
- Raato Makela (rummut)
- Toni Linjama (koskettimet)

Demigodista lähdön jälkeen Erik Parviainen oli perustamassa Mythemiä vuonna 1993. Yhtyeen tuulisuunnaksi toi goottimetalli / deathmetalli. Ensimmäinen demo *Moonchild* tehtiin jo perustamisvuonna ja kakkosdemo *Autumn Shores* seuraavana vuonna. Vuonna 1997 julkaistiin omakustanteena neljän biisin EP, joka kantoi yhtyeen nimeä. Mythemin ja Demigodin tiet risteytyivät vielä kerran, kun Tuomas Ala-Nissilä meni Demigodiin vuonna 2001.

(Poor) Seamus (2002-201?)

- Jussi Suominen (kitara)
- Anna Suominen (laulu, koskettimet)
- Anni-Maija Koskinen (laulu, kitara)
- Jussi Koskinen (basso)
- Mikko Arlin (rummut)
- J-P Linna (kitara)

Poor Seamus nimellä sisaruspari, kaksi avioparia ja pari ystävää laittoi kasaan coverbändin yhtä tilaisuutta varten. Kun homma toimi alettiin tehdä omia haikeita poprockbiisejä. Vuonna 2005 Poor Seamus solmi levytyssopimuksen Elements Musicin kanssa ja ensimmäinen albumi *Sidney 5 Miles* ilmestyi 2006. Samana vuonna ilmestyi myös kaksi CD-singleä (*Them Stars* ja *Home Of The Owl*). 2007 tehtiin biisi *Nainen Toiselta Planeetalta* Leevi & The Leavings tribuuttialbumille. Tämän jälkeen nimestä pudotettiin pois sana Poor. Kakkosalbumi *Million Ways To Fuck Up* ilmestyi 2009. Levy ei menestynyt kaksisesti. Uutta nostetta yritettiin hakea osallistumalla Uuden Musiikin Kilpailuun 2011, ilman isompaa menestystä. 2013 ilmestyi vielä albumi *Always/Never* Yume Recordsille. Sen jälkeen yhtye kuihtui pois.

Kiitokset:
Hannu Enver Mäkelä

Copyright
Jukka Junttila